

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 19C/13/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720200902
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2025:8720200902.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

19C/13/2020

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: Slovenská republika, Správa Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici, Tatranská Lomnica 66, 059 60 Vysoké Tatry, IČO: 54 435 293, právne zastúpený: JUDr. Marek Radačovský, advokát, so sídlom AK Žriedlová 3, 040 01 Košice, IČO: 35 553 961, proti žalovanému: Jednotný majetkový fond zväzov odborových organizácií v Slovenskej republike, so sídlom Odborárske námestie 2618/3, 815 70 Bratislava, IČO: 30 779 618, právne zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, o zaplatenie sumy vo výške 130.106,02 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

19C/13/2020

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 63.954,30 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 8.5.2020 do zaplatenia, a to do 15.dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Trovy konania stranám n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť mu sumu vo výške 130.106,02 € s 5 % úrokom z omeškania ročne od 20.3.2018 do zaplatenia z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Uviedol, že je na základe Rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 22.12.1994 číslo 36lo/187/1994 – 100 zriadený ako príspevková organizácia, ktorej účelom je spravovanie a obhospodarovanie lesného fondu, stavieb a zariadení slúžiacich lesnému hospodárstvu, ktoré sú vo vlastníctve štátu na území Tatranského národného parku, Pieninského národného parku a v ich ochrannom pásme. Žalovaný je záujmové združenie právnických osôb, ktoré je registrované v registri záujmových združení vedenom Ministerstvom vnútra SR.

1.1 Slovenská republika je výlučným vlastníkom nehnuteľností (v správe ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA, v čase podania žaloby; pozn. súdu) evidovaných na Liste vlastníctva č. XXX, Katastrálne územie A. B., Obec C. A., D. E., a to

- Pozemok, parcela registra „C“ KN č. 317/2, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 182 m²
- Pozemok, parcela registra „C“ KN č. XXX/X, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6077 m²
- Pozemok, parcela registra „C“ KN č. 319, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2162 m²
- Pozemok, parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 8123 m²
- Pozemok, parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3 m²

1.2 Na pozemku - parcele registra „C“ KN č. 319 je postavená stavba so súpisným číslom 13046, popis stavby: ozdravovňa Metalurg, evidovaná na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie A. B., ktorej vlastníkom je žalovaný. Na pozemku – parcely registra C KN č. 317/2 je postavená ďalšia stavba bez súpisného čísla.

1.3 Medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiaden právny vzťah, ktorý by zakladal žalovanému užívacie právo k parcele č. 319 a ostatným uvedeným nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú v bezprostrednej blízkosti zotavovne Metalurg, a ktoré žalovaný v súvislosti s prevádzkovaním zotavovne Metalurg bez akéhokoľvek právneho titulu užíva a má výrazný prospech z poskytovania služieb ubytovania a príslušných služieb. Žalovaný užíva nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho titulu, profituje na ich bezodplatnom a bezdôvodnom obohatení v oveľa vyššom rozsahu ako je predmetom tohto konania.

1.4 Žalobca po zistení neoprávneného užívania uvedených nehnuteľností zo strany žalovaného ho viackrát písomne vyzval na mimosúdne usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov k nim a prebehla aj komunikácia, ktorú žalobca zdokladoval. Podkladom a výstupom komunikácie medzi stranami pre účely určenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností bol Znalecký posudok č. 58/2016 zo dňa 07.06.2016, vypracovaný Ing. Miroslavom Pomffym, ktorý určil v danom čase a mieste všeobecnú hodnotu nehnuteľností na 1.030.000,-€ a mesačnú odplatu nájmu na sumu 31 400,- € (ide o ročnú, nie mesačnú odplatu nájmu; pozn. súdu). Keďže snaha o mimosúdnu dohodu bolo bezvýsledná, dňa 03.08.2018 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaslal žalovanému Predžalobnú výzvu na usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov – ozdravovňa Metalurg, ktorou bol žalovaný vyzvaný na zaslanie písomného stanoviska k mimosúdne vypracovanému zariadeniu záväzkov vzniknutých z titulu užívania nehnuteľností. Žalovaný vo svojom Vyjadrení k Predžalobnej výzve zo dňa 08.08.2018 právne relevantným spôsobom nepoprel neoprávnené užívanie nehnuteľností, pričom vyjadril vôľu mimosúdne usporiadať majetkovo – právne vzťahy k nim, a to uzatvorením kúpnej zmluvy, ktorej predmetom bude odplatný prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Vôľou uzatvorenia kúpnej zmluvy riadne dokázal skutočnosť, že si je plne vedomý bezdôvodného užívania nehnuteľností. K náprave nezákonného stavu spočívajúceho v neoprávnenom užívaní nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky, v správe žalobcu, nedošlo. Žalovaný formálne prejavil vôľu vzniknutú situáciu riešiť, no materiálne prešlo od prvotnej komunikácie so žalobcom 6 rokov, počas ktorých bolo určite možné realizovať akýkoľvek právny úkon, ktorý by oprávňoval žalovaného na užívanie nehnuteľností. Žalovaný desiatky rokov ich bezdôvodne užíva a obohacuje sa na úkor žalobcu v oveľa väčšom rozsahu, ako je predmetom tohto konania.

1.5 Z dôvodu prejavu vôle žalovaného o kúpu nehnuteľností, žalobca na svoje náklady zabezpečil vypracovanie takého znaleckého posudku, ktorý zabezpečí reálne určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností tak, aby reflektoval aktuálne časové a miestne reálie, vrátane dopytu trhu po nehnuteľnostiach. Bol vypracovaný Znalecký posudok č. 60/2019 zo dňa 15.09.2019 F. G. H., ktorý stanovil všeobecnú hodnotu nehnuteľností vo výške 1.580.000,- €. Žalovaný reagoval na navrhnutú kúpnu cenu vo svojom podaní – Návrh kúpnej zmluvy v k. ú. A. B. – oznámenie, v ktorom oznámil žalobcovi svoj nesúhlas s výškou navrhovanej kúpnej ceny v rozsahu 1.580.000,-€, pričom vo svojom podaní poukázal na Znalecký posudok č. 58/2016 zo dňa 07.06.2016, vyhotovený F. I. E., znalcom, ktorým bola všeobecná hodnota nehnuteľností vyčíslená na sumu vo výške 1.030.000,-€. Žalobca uviedol, že nie je možné predávať nehnuteľnosti vo vlastníctve Slovenskej republiky na podklade 4 roky starého znaleckého posudku, a preto na svoje náklady dal vypracovať Znalecký posudok č. 60/2019. Bonita všetkých nehnuteľností, vrátane nehnuteľnosti relevantných pre toto konanie sa s plynutím času zvyšuje, čoho logickým dôsledkom je aj zvýšenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Žalovaný oznámil, že má záujem o uzatvorenie nájomnej zmluvy, ale len v rozsahu pozemku nachádzajúceho sa priamo pod ozdravovňou Metalurg. Uvedený návrh žiadnym spôsobom nerieši všetky neoprávnené užívané nehnuteľnosti a účelovo vyníma jedinú parcelu zo súboru nehnuteľností. Taktiež napriek niekoľkonásobným výzvam žiadnym spôsobom nenavrhol a nevyvinul aktivitu žalovaný na usporiadaní vzťahov a vydaní bezdôvodného užívania do minulosti (čo je suma niekoľkonásobne prevyšujúca žalovanú sumu).

1.6 Žalobca je pri nakladaní s majetkom štátu okrem iných právnych noriem viazaný aj Smernicou Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 10213/2019-250 k činnosti rezortnej majetkovej komisie a jej postupe pri nakladaní s majetkom štátu a štatút rezortnej majetkovej komisie č. 10214/2019-250, ktoré boli zverejnené vo Vestníku Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, ročník LI čiastka 27 obsah 56. a 57. Podľa obsahu čl. 8 ods. 2 písm. d): Organizácia pri prevode vlastníctva vymedzeného hnutel'ného majetku štátu podľa § 8f zákona č. 278/1993 Z. z. predkladá na odbor organizačný ministerstva: originál znaleckého posudku, nie však staršieho ako 1 rok, na stanovenie všeobecnej hodnoty majetku, ktorá sa na účely zákona č.

278/1993 Z. z. považuje za primeranú cenu v súlade s § 8a ods. 3 tohto zákona, resp. písomný úkon znaleckej činnosti, nie staršieho ako 1 rok ktorým sa potvrdí všeobecná hodnota majetku stanoveného znaleckým posudkom.“ Tieto skutočnosti žalobca oznámil žalovanému a vyjadril sa dňa 09.01.2020 k návrhu na uzatvorenie kúpnej zmluvy tak, že rešpektuje kúpnu cenu určenú Znaleckým posudkom č. 60/2019 a je povinný dodržiavať cenové relácie aktuálne v danom mieste a čase pri zohľadnení faktu, že predmetom prevodu má byť majetok štátu. Opätovne vyzval žalovaného na riešenie bezdôvodného užívania nehnuteľnosti mimosúdnou cestou. Dňa 27.01.2020 bola žalobcovi doručená odpoveď žalovaného, v zmysle ktorej nerešpektuje a nemá záujem na uzatvorení kúpnej zmluvy reflektujúc kúpnu cenu stanovenú Znaleckým posudkom č. 60/2019 a má záujem na uzatvorení nájomnej zmluvy výlučne v rozsahu parcely na ktorej sa nachádza ozdravovňa Metalurg. Uvedený návrh nerieši vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je predmetom tejto žaloby a taktiež nerieši kompletne neoprávnené užívanie všetkých nehnuteľností a vyníma len parciálne nehnuteľnosť ktorá má vyhovovať žalovanému. Predmetom žaloby je bezdôvodné užívanie len v rozsahu 130.106,02,-€ (2 roky bezdôvodného užívania), pričom žalovaný bezdôvodne užíval nehnuteľnosti desiatky rokov a obohatil sa mnohonásobne viac.

1.7 Vzhľadom ku skutočnosti, že bezdôvodné obohatenie spočívalo vo vykonávaní práva nájmu nehnuteľností bez akejkoľvek nájomnej zmluvy, výška bezdôvodného obohatenia bude zodpovedať výške nájomného za uvedené nehnuteľnosti. Toto tvrdenie potvrdzuje aj aplikačná prax, keď Najvyšší súd Českej republiky vo svojom Rozsudku zo dňa 29.01.2008, sp. zn.: 30 Cdo 68/2007 judikuje nasledovne:

„Majetkovým vyjadrením tohoto prospěchu je peněžitá částka, která odpovídá částkám vynakládaným obvykle v daném místě a čase na užívání věci i s přihlédnutím k druhu právního důvodu (smluvního typu či věcného práva k věci cizí), kterým se zpravidla právo užívání věci vzhledem k jeho rozsahu a způsobu zakládá; nejčastěji jde o nájemní smlouvu, kdy se výše náhrady poměruje s obvyklou hladinou nájemného, které by byl nájemce za obvyklých okolností povinen plnit, užíval-li by věc na základě platné nájemní smlouvy.“

1.8 Keďže predmetom Znaleckého posudku č. 60/2019 bola len všeobecná hodnota nehnuteľností, no absentovalo určenie všeobecnej hodnoty nájmu nehnuteľností, dal žalobca vypracovať Doplnenie č. 1 Znaleckého posudku č. 60/2019 zo dňa 26.01.2020, v zmysle ktorého je všeobecná hodnota nájmu nehnuteľností určená na sumu vo výške 65.053,01 € za jeden kalendárny rok.

1.9 Žalobca ešte uviedol, že nie je právne relevantné kto reálne prevádzkuje zotavovňu Metalurg, keďže osobou, ktorá sa bezdôvodne obohacuje na úkor žalobcu, je práve žalovaný, a to z titulu vlastníka zotavovne Metalurg. Uvedenú právnu argumentáciu podporuje Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom Uznesení zo dňa 17.06.2019, sp. zn.: 8Cdo/186/2018: „V prípade užívania cudzieho pozemku bez právneho titulu umiestnením stavby na ňom je pasívne vecne legitimovaným skutočný vlastník stavby na cudzom pozemku, kedy k jeho obohateniu dochádza už zo samotného titulu vlastníckeho práva, ktoré zakladá jeho oprávnenie užívať stavbu. Povinnosť poskytovať náhradu vlastníčkovi pozemku, na ktorom stojí stavba, stíha vlastníka stavby bez ohľadu na to, akým spôsobom realizuje svoje vlastnícke právo. Z rovnakých dôvodov nie je podstatné ani to, či príp. komu prináša užívanie stavby zisk.“

1.10 Žalovaný sa obohacuje na úkor žalobcu v oveľa väčšom rozsahu, než je žalovaná suma, keďže už niekoľko rokov bezdôvodne užíva nehnuteľnosti, pričom žalobca si v tomto konaní uplatnil nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia späť len v rozsahu dvoch rokov užívania. Žalovaná suma neodzrkadľuje prospech, ktorý nepochybne žalovaný bezodplatným užívaním nehnuteľností z titulu prevádzkovania ozdravovne Metalurg a príľahlých nehnuteľností mal a stále aktívne má.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe s tvrdeniami žalobcu nesúhlasil, teda že bezdôvodne predmetné nehnuteľnosti užíva a uviedol, že je preukázateľné i všeobecne známe obom subjektom žaloby, že žalovaný má titul na užívanie týchto pozemkov, ktorý získal od svojho právneho predchodcu, ktorým bolo Revolučné odborové hnutie Bratislava, ktorému boli pozemky dané do trvalého bezplatného užívania za účelom vybudovania Zotavovne Metalurg v roku 1979, na ktorých boli stavby realizované. Uvedený titul preukazuje výpisom z LV č. XXX z 29.12.1979. Dôkazom sú tiež právoplatné povolenia na postavenie stavieb a ich užívanie. Právny predchodca žalovaného teda legálnym spôsobom zhodnotil cenu lesných pozemkov na plochy ostatné, zastavané plochy a nádvoria a napriek uvedenému súčasné znalecké posúdenia hodnoty pozemkov pre účely kúpy resp. nájmu vychádzajú tak, akoby SR – ŠL TANAP predávala zhodnotenú pozemky žalovanému s kultúrou v druhu pozemku zastavané pozemky a nádvoria so zriadenou úplnou infraštruktúrou, za ktorú opätovne právny nástupca svojho

predchodcu, ktorý takéto zhodnotenie legálne realizoval má zaplatiť. Znalecké posudky tieto skutočnosti nezohľadňujú. Nie je tiež pravdivé ani tvrdenie žalobcu v tom, že žalovaný 30 rokov bezplatne užíva pozemky bez právneho titulu a konanie žalovaného hodnotí ako negociačné. Žalobcovi je a musí byť známe, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko zrušením inštitútu „trvalého užívania“ mal žalovaný právny vzťah k pozemkom v zmysle platnej legislatívy upravený so žalobcom uzatvorenými nájomnými zmluvami podľa ust. §§ 663 a nasl. Občianskeho zákonníka a riadne platil nájomné. Nájomný vzťah uzatvorený a nájomné bolo pravidelne uhrádzané v niektorých obdobiach však prostredníctvom obchodnej spoločnosti SOREA, spol. sr. o. Bratislava. SOREA, spol. s r. o. bola i dnes je dlhodobým nájomcom Zotavovne Metalurg v Tatranských Matliaroch, (dnes jej prevádzka Hotel SOREA HUTNÍK II.). Tento subjekt je spoločnosťou založenou žalovaným. SOREA, spol. s r. o. v postavení nájomcu sa neskôr ocitla aj v dôsledku nejasnej interpretácii zákona č. 278/1993 Z. z., o správe majetku štátu, ktorý ustanovením § 13 ods.10 nájomcovi pozemkov neumožňuje ďalej pozemky prenechať do podnájmu.

2.1 Žalovaný sa dlhodobo opakovane pokúšal o majetkovo právne vysporiadanie predmetných pozemkov na ktorých je situovaná stavba v jeho vlastníctve. Prostredníctvom zástupcu spoločnosti SOREA sa sám domáhal u žalobcu obnovenia zmluvného vzťahu, čo deklaruje list zo dňa 22.10.2008, čo vyvracia tvrdenie žalobcu o odmietavom postoji k riešeniu vzniknutých situácií, ktoré počas užívania pozemkov vznikali. V neskoršom období boli žalovanému predkladané návrhy zmlúv pozemkov, ktorých vlastníctvo nebolo zapísané na LV, resp. listy vlastníctva na pozemky, za ktoré mal žalovaný platiť nájomné, boli nezaložené resp. vystupovalo aj vlastníctvo iných osôb, čo mohlo byť dôvodom, že nájomný vzťah nebol deklarovaný nanovo v písomnej podobe z dôvodu, že toto vlastníctvo nebolo zapísané ako výlučné pre vlastníka Slovenská republika. Sporné boli aj výmery pozemkov a druh pozemkov. Žalobcov postup vo veci usporiadania, zápisov vlastníctva štátu nebol adekvátny vzniknutej situácii. V tomto období došlo k prerušeniu platenia. K usporiadaniu došlo postupne a skončilo až do 20. decembra 2019. Žalovaný na pokyn žalobcu vykonať ešte v roku 1997 trvalé vyňatie všetkých určených pozemkov z lesného pôdneho fondu, čo bolo vykonané postupom žalovaného, ktorým výsledkom bolo vydané Rozhodnutie Okresného úradu Poprad, odbor pozemkový, poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 02.12.1997, čím sa zmenila kultúra lesných pozemkov na zastavané a ostatné plochy podľa požiadaviek žalobcu a stavu v teréne. Za vykonanú zmenu druhu kultúry uhradil žalovaný ŠL TANAP Tatranská Lomnica sumu 1 908.900,-Sk. Žalovaný opakovane požadoval a vyvolal rokovania ohľadne možnosti odkúpenia predmetných pozemkov do vlastníctva, k čomu napriek úsiliu žalovaného nikdy nedošlo. Až v neskoršom období rokov po roku 2016 došlo k výzve žalobcu na majetkoprávne vysporiadanie pozemkov resp. žalobca požadoval od žalovaného vyjadrenie akým spôsobom chce žalovaný riešiť situáciu v užívaní pozemkov pod stavbami. Žalovaný na dané výzvy vždy reagoval tým, že prejavoval záujem o odkúpenie zastavaných nehnuteľností v tejto lokalite. Ďalším podaním žalobca, list zo dňa 24.08.2015, vyzýva žalovaného k uzavretiu nájomnej zmluvy, avšak jej návrh nepredložil žalovanému. V korešpondencii so žalovaným žalobca určil, že je potrebné aby žalovaný vykonal geometrické zameranie pozemkov a vykonal opätovne ďalšie vyňatie z lesného pôdneho fondu, nakoľko v roku 1997 už tu citovaným Rozhodnutím nemalo dôjsť k vyňatiu všetkých pozemkov. Predmetom nájomnej zmluvy by museli byť lesné pozemky, ktorých hodnota je značne odlišná od ceny zastavaných či ostatných plôch. Žalovaný na výzvu z roku 2016 reagoval okamžite. Došlo k ohliadke na mieste samom a došlo tiež k objednávke geometrického zamerania pozemkov, ktoré mali byť predmetom kúpy. (list zo dňa 15.04.2014). Žalovaný znášal náklady tohto zamerania sám. Geometrický plán č. 38/2014 zo dňa 12.03.2015-Ing. Rajtár nemohol byť v katastri nehnuteľností zapísaný, z dôvodu, že zameraním pozemkov sa dodatočne preukázala potreba opätovného vyňatia časti pozemkov, ktoré v minulosti v roku 1997 žalobca nepožadoval vyňať z lesného pôdneho fondu. Zameraním sa určila potreba vyňatia ďalších lesných pozemkov. Žalovaný v záujme získať pozemky do vlastníctva pristúpil bez meškania v roku 2017 k procesu vyňatia určených plôch, ktoré boli už zapísané pre SR v správe ŠL TANAP, avšak boli vedené v kultúre - lesné pozemky. Problematickým sa stal pre nejasnosť predchádzajúcich konaní o vyňatie a ich len čiastočných zápisov v KN vypracovanie Znaleckého posúdenia výšky náhrady za stratu mimo produkčných funkcií lesa, o čom pojednáva znalec v posudku č. 9/2018 - F. E.. Vyňatie pozemkov z lesného fondu bolo napriek vzniknutým ťažkostiam ukončené vydaním Rozhodnutia Okresného úradu Poprad zo dňa 29.05.2019 s nadobudnutím právoplatnosti dňa 21.06.2019. Problematickým však nastal zápis Rozhodnutia tohto do katastra nehnuteľností, nakoľko okresný úrad Poprad - katastrálny odbor v rámci jeho zápisu zistil, že nehnuteľnosť Zotavovňa Metalurg sa nachádza na pozemku iného parcelného čísla ako bola pôvodne zapísaná na LV žalobcu. Nasledovali preto ďalšie konania týkajúce sa zamerania adresného bodu do ISI Register adres, preverenie súpisného čísla a vykonanie s tým súvisiacich zmien, ktoré vyžadovali maximálnu súčinnosť príslušného Okresného úradu - katastrálneho odboru, Mestského úradu Mesta Vysoké Tatry. Proces zidentifikovania užívaných pozemkov a stavieb na

týchto pozemkoch bol ukončený dňa 29.12.2019. Preto je zarádzajúce konštatovanie žalobcu: „ Omisiou žalovaného sa navýšili bezdôvodné a bezodplatné užívanie Nehnuteľností o ďalších 6 rokov (uvedené nič nemení na skutočnosti, že žalovaný desiatky rokov bezdôvodne užíva Nehnuteľnosti a obohacuje sa na úkor žalobcu v oveľa väčšom rozsahu, ako je predmetom tohto konania“.

2.2 Žalovaný je presvedčený, že svojim konaním v mnohom suploval dlhoročnú nečinnosť žalobcu vo veci identifikovania užívaných nehnuteľností žalovaným. Bolo povinnosťou žalobcu zistiť výmery, žiadať dodatočne doplniť vyňatie pozemkov z LPF, ktoré žalovaný užíva, vykonať zápis vlastných pozemkov do katastra nehnuteľností a prejsť všetky úskalía, ktoré vznikli dodatočným vysporiadaním nehnuteľností zanedbaných v minulosti. Žalobca nemal pozemky správne zapísané. Nečinnosť v konaní vidí žalovaný na strane žalobcu a nie žalovaného. Počas celého procesu prípravy podkladov k majetkovému vysporiadaniu pozemkov konanie žalobcu predstavovalo v skutočnosti zasielanie predžalobných výziev, a vyhrážok na hrozbu súdnym sporom či konštatovaní, že sa nestotožňuje s rýchlosťou postupu, ako sa daný problém rieši, čo je priam zarádzajúce. o ukončení procesu zamerania, vyňatia z LPF, zápisov pozemkov a stavieb žalobca prekvapivo zaskočil žalovaného tým, že nechal vykonať nové znalecké ocenenie pozemkov na určenie všeobecnej hodnoty pozemkov, ktorej výška bola medzi účastníkmi budúcej kúpy dojednaná, známa a ustálená.

2.3 Nové ocenenie pre účely kúpy lesných pozemkov sa tak stalo pre žalovaného ako kupujúceho neprijateľné aj z pohľadu vzniknutých nákladov celého procesu a tiež z pohľadu vopred schválených finančných limitov v orgánoch žalovaného. Kúpna cena sa novým znaleckým ocenením navýšila oproti cene v čase rokovania takmer o 580.000,-Eur, čo spôsobilo, že podmienky kúpy pozemkov sa stali pre žalovaného nereálne. Žalovaný nevidí zmenu podmienok, ktoré mali spôsobiť takýto značný nárast všeobecnej hodnoty pozemkov, nakoľko nehnuteľnosti z pohľadu polohovej či infraštruktúry nezaznamenali žiadnu odchýlku a nedošlo ani k zmene predpisov pre oceňovanie nehnuteľností. Hotel je situovaný mimo zastavaného územia vzdialený od Tatranskej Lomnice niekoľko kilometrov a veľmi dobré stavebné vybavenie pozemkov, ktoré znalec zvlášť hodnotne oceňuje, vznikli predsa činnosťou a na náklady samotného žalovaného resp. jeho právneho predchodcu. (vodný zdroj, kanalizácia, komunikácia, voda, plyn, infraštruktúra, vyňatie...) . Na základe uvedeného oznámil žalovaný žalobcovi dňa 9.01.2020, že neakceptuje novourčenú znaleckú cenu pre kúpu nehnuteľností a oznámi žalobcovi, že trvá na vysporiadaní naďalej formou nájmu. Požadoval, aby predmetom nájmu sa stali iba pozemky zastavané stavbami. Žalovaný stratil v takomto prípade záujem o príslušné pozemky, ktoré aj podľa priložených fotografických podkladov predložených žalobcom nebránia žalobcovi aby na ich hospodáril. Jedná sa o pozemky medzi hotelom a lesom. Veľkú výmeru predstavuje pozemok časť pozemku parc. č. 2756/19, okrem pozemku zastavaného parkoviskom, ihriskom a komunikáciou s chodníkom. Ide prevažne o trávnatý a lesný porast, ktorý bol a je prístupný aj verejnosti. Žalovaný k ich nadobudnutiu bol nútený žalobcom a tieto pozemky reálne neužíva. Žalovaný namietal tiež výšku všeobecnej hodnoty nájmu určenú Doplnením Znaleckého posudku č. 60/2019 zo dňa 26.01.2020 a výšku všeobecnej hodnoty nehnuteľností predmetných pozemkov určenú Znaleckým posudkom č. 60/2019 zo dňa 15.09.2019, ktorá je podkladom re určenie výšky ceny bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov pod stavbami vo vlastníctve žalovaného.

2.4 Ak žalobca požaduje zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy bezdôvodného obohatenia, žalovaný uviedol, že sa nedostal do omeškania, nakoľko prekážky pri vysporiadaní boli spôsobené nečinnosťou žalobcu. Ak by mal žalobca pozemky správne identifikované, zamerané a požadoval vyňatie ďalších pozemkov skôr, bolo možné proces kúpy ukončiť, čím by súčasný stav nenastal, nedošlo by ani k omeškaniu žalovaného. Podanú žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia za užívanie pozemkov pod stavbami žalovaného pri Zotavovni Metalurg žiadal zamietnuť v celom rozsahu. Podanie žaloby považoval za urýchlené a účelové konanie zo strany žalobcu v období neukončeného majetko- právneho vysporiadania.

3. V duplike žalobca uviedol, že žalovaný nepredložil akýkoľvek objektívny dôkaz, ktorým by jeho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol čo i len spochybný. Ním predložené dôkazy sú niektoré 26 rokov staré, pričom žalobcom vymáhaný právny nárok, je potreba vydania bezdôvodného užívania späť v rozsahu 2 rokov. Predložené podklady nijak nepreukazujú oprávnenosť žalovaného na užívanie nehnuteľností vo vlastníctve Slovenskej republiky, správe žalobcu, ani nijak nevyvracajú nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný subjektívnymi tvrdeniami uvádza, že zvýšil bonitu pozemkov infraštruktúrou, ktorú vybudoval. Jednak dlhodobo bezodplatne užíval predmetné nehnuteľnosti (v oveľa extenzívnejšom rozsahu, ako je predmetom tejto žaloby) a jednak danú skutočnosť ponechal v rovine tvrdení. Či danú infraštruktúru v akomkoľvek rozsahu vybudoval, nič nemení na fakte, že bezodplatne a dlhodobo užíva cudzí pozemok vo vlastníctve Slovenskej republiky.

K námietkam žalovaného v súvislosti so znaleckými posudkami žalobca uviedol, že Znalecký posudok č. 58/2016 z roku 2016 nemôže byť určujúcim pre rok 2018 a rok 2019 (takou argumentáciou sa môže zvoliť ľubovoľný historický znalecký posudok nezohľadňujúci infláciu a trh s nehnuteľnosťami) a jednak je vypracovaný Znalecký posudok č. 60/2019 v zmysle jeho Doplnenia č. 1 viac vypovedajúcim pre obdobie rokov 2018 a 2019 (keďže bol v roku 2019 vypracovaný a bezprostredne mu predchádza rok 2018, za ktoré určuje výšku nájmu). Tvrdenia žalovaného, že sa nedostal do omeškania sú taktiež nesprávne. Žalovaný je dlhodobo v omeškani, bezodplatne užíva cudzie pozemky a nikdy neprejavil reálny záujem o nájom nehnuteľností, keďže mu vyhovuje stav, kde užíva nehnuteľnosti bezodplatne. Nikdy neprejavil záujem o dočasné vyriešenie užívania nehnuteľností vo forme nájomného vzťahu.

3.1 Ku tvrdenej nečinnosti žalobcu v priebehu údajného záujmu o majetkovoprávne usporiadanie vzťahov žalobca uviedol, že Znalecký posudok č. 58/2016 a Znalecký posudok č. 60/2019 vrátane jeho Doplnenia č. 1 boli vypracované na náklady žalobcu, ktorý sa v celom procese aktívne zapájal. Bezdôvodné obohatenie žalovaného vzniklo, keďže došlo ku splneniu všetkých kumulatívnych podmienok pre jeho vznik. Prvou podmienkou je, aby zväčšenie majetkovej sféry obohacujúcej sa osoby (žalovaného) bolo bez akéhokoľvek právneho dôvodu, čo je naplnené absenciou právneho úkonu, ktorý by oprávňoval žalovaného na užívanie nehnuteľností. Napriek uvedenej situácii žalovaný užíva nehnuteľnosti bez akejkoľvek odplaty a má z ich užívania výrazný prospech. Druhým zásadným predpokladom je, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohacuje. Uvedené vyplýva z evidencie vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, kde žalobca je správcom (vlastníkom je Slovenská republika) nehnuteľností a žalovaný je vlastníkom ozdravovne Metalurg (stavby). Už len z uvedenej evidencie, pri absencii akéhokoľvek právneho vzťahu medzi uvedenými subjektami vzniká obohacovanie na úkor žalobcu, keďže sa bezdôvodne a bezodplatne nehnuteľnosti užívajú. Nad rámec pravidelného a dlhodobého bezodplatného užívania, žalovaný poskytuje ubytovacie služby v ozdravovni Metalurg, čím nadobúda prospech v oveľa väčšom rozsahu, o čom svedčia aj fotografie z aktuálneho užívacieho stavu nehnuteľností nachádzajúcich sa pod ozdravovňou Metalurg a v jej bezprostrednom okolí, ktoré pri podaní žaloby predložili. V rozsahu pozemku KNC, parc. č. 2756/19, k. ú. A. B., nie je pravdou, že ide o veľkú časť pozemku zarastenú lesom. Ide o parcelu, ktorej funkčné využitie je zmiešané, najmä pre účely príjazdovej cesty a parkoviska. To, že parciálne je zarastená lesným porastom, ktorý slúži návštevníkom ozdravovne Metalurg a je pridanou hodnotou pri výhľade z jednotlivých izieb ozdravovne Metalurg je pravda, uvedená skutočnosť však opäť nemodifikuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Záverom si uviedol, že sa nikdy nevyhrážal ani sa nevyhráža súdnymi a inými konaniami, úplne objektívne hodnotí situáciu.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že nikdy nespochybňoval skutočný nárok žalobcu na bezdôvodné obohatenie a nájomné z titulu pozemkov zastavaných stavbou zotavovne Metalurg. Spochybňuje však výšku sumy bezdôvodného obohatenia, vzhľadom na to, že časť pozemkov vo výmere 4 456m², bola do právoplatnosti Rozhodnutia Okresného úradu Poprad, pozemkový a lesný odbor zo dňa 29.mája 2019, právoplatným 21.06.2019 vedená ako lesné pozemky a jeho hodnota nemohla predstavovať žalovanú sumu. Až ukončením konania o vyňatie pozemkov z lesného fondu bol zistený ďalší nedostatok a to zápis stavby, Zotavovne Metalurg, ktorej majetkoprávne vysporiadanie je predmetom tohto sporu. Stavba bola zapísaná na nesprávnom pozemku a to parc. č. 317/2 k. ú. A. B., čo v skutočnosti nebol správny právny stav a prebiehajúcimi konaniami zmeny kultúry bol odstránený chybný stav tým, že stavba zotavovne Metalurg bola správne zapísaná na pozemku parc. č. 319 k. ú. A. B.. Uvedené konanie bolo preukázateľne na Okresnom úrade - katastrálnom odbore riešené záznamovým konaním a ukončené začiatkom februára 2020, čo vyplýva zo zápisov v KN. Až odstránením týchto nedostatkov mohlo dôjsť k správnejmu započatiu majetkoprávneho usporiadania stavby.

4.1 Žalovaný zmenou svojho rozhodnutia vysporiadania zastavaných pozemkov formou nájmu a nie formou kúpy požadoval vzhľadom na výšku ocenenia pozemkov rokovanie zo strany vlastníka - správcu majetku štátu z dôvodu zníženia celkovej výmery príľahlých pozemkov k stavbe, ktoré pre žalovaného nie sú bezpodmienečne nevyhnutné k prevádzke zotavovne. Uzatvorenie nájmovej zmluvy na tak veľký záber pozemkov by mohlo byť pre žalovaného likvidačné. Zmenu v postoji vysporiadania pozemkov formou nájmu a požiadavka zníženia plochy príľahlých pozemkov je jedinou možnou reálnou formou vysporiadania so strany žalovaného s vlastníkom - správcom majetku štátu.

5. Žalobca sa ešte raz písomne vyjadril tak, že s poukazom na vyjadrenie žalovaného, ten nikdy nespochybňoval skutočný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobcom uplatňovaný nárok je teda v časti existencie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia nesporný a žalovaný subjektívne rozporuje výšku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Čo sa týka námietky

žalovaného, že pozemky vedené ako lesné, nemôžu predstavovať žalovanú sumu, znova poukázal na Znalecký posudok č. 60/2019 v zmysle jeho Doplnenia č. 1, ktorý vypracoval znalec z odboru stavebníctvo, odvetvia pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností, pričom zohľadnil všetky faktory majúce vplyv na určenie všeobecnej hodnoty nehnuteľností. Uviedol, že nič nebráni rokovaniu žalovaného so žalobcom ohľadom úpravy právnych vzťahov do budúcnosti, avšak tieto rokovania nijak nesúvisia s potrebou vydania bezdôvodného obohatenia za už užívané obdobie a nemajú vplyv na výšku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Aj ak by došlo ku úprave právnych vzťahov pro futuro, povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie tým nie je dotknutá. Ak žalovaný tvrdí, že nehnuteľnosti, ktoré majú byť bezodplatne užívané, nie sú užívané v ich celej výmere, toto svoje tvrdenie ničím relevantným nepodložil a ani len nespochybnil žalobcom predložený dôkaz (Znalecký posudok č. 60/2019 a iné). Navrhol eventuálne vydať medzitimný rozsudok a nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia.

6. Na súdnych pojednávaniach právny zástupca žalobcu trval na podanej žalobe. Poukázal na svoje písomné vyjadrenia v konaní a predložené listinné dôkazy. Pokiaľ ide o hospodársku zmluvu, na ktorú poukazuje žalovaný, tá je uzatvorená so spoločnosťou Sorea, spol. s r. o., Kráľovské údolie č. 8, Bratislava, nie je to žalovaný, to znamená, že sú to odlišné subjekty. Hospodárska zmluva bola uzavretá s iným subjektom a nie so žalovaným, a to vychádza zo zmluvy zo dňa 3.4.1985. Mal zato, že listiny predložené žalovaným nepreukazujú nárok na bezplatné trvalé užívanie nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. A ak žalovaný odvodzuje svoje právo užívať nehnuteľnosť len na základe postavenej nehnuteľnosti, toto nemá oporu v právnom poriadku SR, inak by sa v podstate negovala úprava neoprávnených resp. čiernych stavieb. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že žalobca nepopiera legálnosť postavenej stavby, poukázal na to, že malo byť predložené kolaudačné rozhodnutie, ktoré však predložené nebolo a z toho titulu ani nie je preukázané, že či táto stavba bola vôbec v minulosti postavená zákonným spôsobom. K historickým okolnostiam, ktoré uviedol žalovaný a k predloženým dokumentom, t. j. hospodárskej zmluve, zmluve o dočasnom užívaní a zmluve o združení k spoločenskej výstavbe uviedol, že tieto riešia iba uvedený právny stav, ktorý nastal do 1993. V tomto rozsahu takéto skutočnosti boli vtedy zrejme dovolené a od roku 1993, odkedy sa stal vlastníkom a celý čas vlastníkom bola Slovenská republika, už bolo potrebné riešiť nájomné vzťahy iným spôsobom. Toto bolo iba dočasné riešenie a iba pre účely výstavby ako uvádza žalovaný. Uviedol opäť, že v hospodárskej zmluve je uvedená spoločnosť Sorea, nie žalovaný. Čo sa týka zmluvy o dočasnom užívaní, tak namietal, že sa tam jedná o Východoslovenské železiarne a takisto čo sa týka zmluvy o združenej spoločnej výstavbe, zmluvnými stranami v tom čase nebol samotný žalovaný, týkalo sa to iných subjektov a týkalo sa to iba v súvislosti s touto výstavbou. To však nemení nič na skutočnosti, aj s poukazom na judikáty Najvyššieho súdu SR, že na cudzom pozemku sa nachádza stavebník, ktorý nie je vlastníkom nehnuteľnosti. Keď sa neobjaví zmluva o dočasnom alebo trvalom užívaní medzi žalovaným a žalobcom, ktorý mu dáva možnosť bezodplatne užívať a tam je účinný nový zákon, ktorý hovorí o tom, že majetok štátu nemôže byť v dočasnom bezplatnom ani trvalom užívaní, jednoducho bol zmenený zákon. Štát nemôže bezodplatne tieto veci prenajímať, dávať do úschovy alebo do nejakého užívania. To znamená, že zo žalovaným predložených zmlúv nevyplýva, že má právo dočasne alebo trvale bezodplatne užívať tieto nehnuteľnosti. Pokiaľ žalovaný tvrdí, že má právo bezodplatného užívania, poukázal aj na nájomné zmluvy, ktoré sa mali riešiť a v nájomných zmluvách bolo dohodnuté odplatné užívanie.

7. Na súdnych pojednávaniach právny zástupca žalovaného takisto trval na svojich vyjadreniach s poukazom na predložené listinné dôkazy. Nesúhlasil s tvrdením protistrany spočívajúcim v tom, že medzi stranami má byť nesporné, že k bezdôvodnému obohateniu došlo. Pokiaľ dochádza k užívaniu pozemku bez právneho dôvodu, v takom prípade je možné o bezdôvodnom obohatení vôbec hovoriť. V danom prípade pozemok, ktorý je predmetom sporu, bol vo vlastníctve Československého štátu a tento pozemok, teda tento súbor pozemkov, bol na základe hospodárskej zmluvy odovzdaný do trvalého užívania právneho predchodcu žalovaného. V zmysle § 68 už dnes neúčinného Hospodárskeho zákonníka prevody práva hospodárenia s národným majetkom mimo obvyklého hospodárenia sa vykonávajú hospodárskymi zmluvami. V zmysle § 70 cit. zákona časť národného majetku môže sa bezplatne odovzdať do trvalého užívania iným organizáciám než štátnym, najmä družstevným alebo spoločenským. Podľa odseku dva organizácia, ktorej bol majetok odovzdaný do trvalého užívania, je oprávnená užívať majetok na účel, na ktorý jej bol odovzdaný. Súčasne podľa § 9 ods. 1 Vyhl. č. 104/1966, ktorá bola vykonávacou vyhláškou k uvedenému zákonu, organizácia môže národný majetok, ktorý má v správe, a ktorý sama nepotrebuje na plnenie svojich úloh, celkom alebo čiastočne ponechať na dočasné užívanie inej socialistickej organizácii. V danom prípade došlo najprv k dohode o dočasnom užívaní pozemku, to bolo pre účel výstavby a potom po skončení výstavby, k zmluve o trvalom užívaní

pozemku s účinnosťou od 1.5.1985. Dôkazom toho, že k dohode o dočasnom užívaní pozemku došlo je aj zmluva o dočasnom užívaní pozemkov pre stavebné zariadenie k výstavbe zotavovne ROH, ktorej účastníkom bola práve Správa Tatranského národného parku Tatranská Lomnica a na druhej strane boli Východoslovenské železiarne, národný podnik, čo bol jeden zo subjektov, ktorý spolu s právnym predchodcom žalovaného na základe zmluvy o združení, predmetnú zotavovňu staval.

7.1 Právny zástupca žalovaného tiež poukázal na to, že súčasný žalovaný ako právny nástupca ROH, nadobudol všetky práva a povinnosti svojho právneho predchodcu, a tiež doposiaľ nebolo nejakým spôsobom namietané alebo tvrdené, že by k takému prechodu práv nedošlo. Mal za to, že stavba rozhodne nestojí na pozemku patriacom žalobcovi bez právneho dôvodu, čím k bezdôvodnému obohateniu nemôže dôjsť. Čo sa týka konkrétnych ustanovení právneho predpisu, na ktoré žalobca poukazuje, predpokladal, že zrejme ide o Zákon o správe majetku štátu, tu však poukázal na skutočnosť, že tento režim sa vzťahuje na pozemky, prípadne iný majetok štátu, ktorý ešte nie je zaťažovaný právom tretej osoby. Nespochybnil, že štát s výnimkou výnimočných okolností nie je oprávnený dať do užívania akýkoľvek svoj majetok bezodplatne tretej osobe. V každom prípade ale majetok, ktorý je predmetom tohto sporu, už zaťažovaný právom žalovaného je a to právo vzniklo v roku 1979 pri výstavbe daného objektu. Nemôže sa v súčasnosti znegovať tento právny účinok, ktorý vznikol pred viac ako 40 rokmi. Samotná skutočnosť že žalovaný mal záujem odkúpiť pozemky patriace žalobcovi, nemá nijaký súvis s tým, či žalovaný užíva alebo neužíva pozemky bez právneho dôvodu. Stavba môže stáť aj na cudzom pozemku a nemusí vždy ísť o bezdôvodné obohatenie majiteľa stavby a to najmä v prípadoch, keď je táto stavba na pozemok umiestnená so súhlasom majiteľa pozemku. To, že žalovaný mal záujem odkúpiť pozemky pod stavbami, je len prejavom jeho vôle, stať sa ich majiteľom a vylúčiť spory do budúcnosti. Čo sa týka listiny zo dňa 5.2.1980, žalobca vo vyjadrení tvrdí, že táto listina má byť dôkazom, že k dohode o trvalom užívaní nikdy nedošlo. Poukázal na to, že táto listina je staršia ako 40 rokov a je potrebné zistiť, ako v tom čase správa TANAPu reagovala na túto výzvu a preukázať, že k následnej dohode o trvalom užívaní došlo. V čase medzi dorúčením tejto listiny a pojednávaním neboli schopní zabezpečiť tento dôkaz, resp. overiť, akým spôsobom bolo na túto výzvu reagované. Žiadal preto o umožnenie archívneho zisťovania ohľadom tejto veci.

8. Svedok F. F. D. vypovedal, že od roku 1987 pracuje v Štátnych lesoch TANAP-u na pozícii vedúci odboru pozemkovej držby a reprivatizácie. Je znály miestnych pomerov a má vedomosť o miestnej ohliadke v predmetnom areáli, ktorý dobre pozná. Žalovaný užíva stavbu v plnom rozsahu. Je tam hotel, mal za to, že v minulosti volal Metalurg, teraz je to jeden komplex Hutník, čo boli kedysi dva hotely. Sú tam parkoviská, potom čo vie, taký detský minigolf alebo ihrisko. Je tam hospodárska budova, mal za to, že tam sú aj nejaké inžinierske siete, alebo nejaká práčovňa. Sú tam dve parkoviská. Jedno po pravej strane ako sa vchádza do hotela, to znamená z nejakkej východnej strany a potom jedno zo severnej strany, kde je priamo vchod do hotela. Ešte aj pozemky pod komunikáciou od hlavnej cesty v Tatranských Matliaroch sú v správe Štátnych lesoch TANAP-u, takže tam by sa asi tiež malo riešiť vecné bremeno na prístup do hotela. Ak sa mal vyjadriť, ako dlho tento stav trvá, to znamená koľko tam stojí ten hotel, odkedy tam on pracuje, alebo či má vedomosť o inom období, či má vedomosť o presnejšom čase, ak áno, tak aký čas to je, uviedol, že neviem kedy boli hotely vybudované, mal za to, že v 70. až 80. tých rokoch minulého storočia, teda už dnes je to jeden hotel. Čo je tam, tak hotel je využívaný a funguje. Medzi žalobcom a žalovaným sa rokuje stále, teda priebežne sa rokuje, ale vzhľadom k tomu, že majetok štátu nie je možné užívať neoprávnene a bez náhrady, ale zase na druhej strane im komplikujú verejné obstarávania a tie pozemky napr. sú v iných druhoch pozemkoch, napr. tam boli časti, ktoré boli lesnými pozemkami a tieto sa vynímali. Kým tieto procesy všetky prebehnú, tak to trvá určitý čas a potom ešte ani to nie je koniec s tým, že to prejde určitou ich pozemkovou komisiou vo firme, potom to treba znalecké posudky, verejné obstarávanie, nakoniec to ide ešte k ich zriaďovateľovi, čo je Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka, ktoré k tomu tiež v rámci svojej pozemkovej komisie zasadá a posúva to na Ministerstvo financií, ktoré schvaľuje nájomnú zmluvu, ktorá môže byť maximálne na obdobie 5 rokov. Takže je to dosť komplikované celý proces.

9. Na základe takto vykonaného dokazovania súd rozhodol dňa 7.7.2021 medzitímnym rozsudkom tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Po podaní odvolania žalovaným bol spis predložený na rozhodnutie odvolaciemu súdu, ktorý v Uznesení sp. zn. 14Co/4/2022 – 408 zo dňa rozhodol tak, že zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uložil súdu prvej inštancie po odstránení procesných prekážok konania venovať pozornosť tým skutočnostiam, ktoré boli nastolené sporovými stranami na zodpovedanie otázky, či ide v predmetnej veci o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a predovšetkým, ktorého obdobia sa tento nárok týka, aby mohlo byť v súlade s požiadavkou určitosti a vykonateľnosti rozsudku prijať spravodlivé riešenie na usporiadanie pomerov sporových strán.

10.1 Uviedol, že žalobca uplatňuje nárok na náhradu za podľa neho bezdôvodné a bez právneho dôvodu užívanie nehnuteľností s tým, že podľa obsahu žalobného návrhu pýta náhradu vo výške dvojnásobného plnenia. Z obsahu samotnej žaloby, ani z prednesov žalobcu a ďalších procesných úkonov ním realizovaných nevyplýva, aby určitým spôsobom konštatoval, za ktoré obdobie sa uplatňovaná náhrada týka.

10.2 V ďalšom sa odvolací súd venoval podmienkam vydania medzitimného rozsudku, poukázal na právnu úpravu a uviedol, že absencia procesnej podmienky (riadneho a určitého žalobného návrhu) i absencia uvedenia konkrétnych dôvodov pre vydanie medzitimného rozsudku v rozhodnutí súdu prvej inštancie (s aplikáciou vyššie citovaných ustanovení § 214 ods. 1, resp. ods. 2 CSP) má za následok aj nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý sa nedá odstrániť odvolacím súdom iným spôsobom ako kasačným rozhodnutím. V konaní po zrušení medzitimného rozsudku už žalobca takýto rozsudok nežiadal vydať, preto sa týmito skutočnosťami rozhodnutia medzitimným rozsudkom v ďalšom konaní nebolo potrebné zaoberať.

10.3 V ďalšom odvolací súd uviedol, že podľa obsahu zhromaždeného dôkazového materiálu sa javia byť dôvodnými skutočnosťami, ktoré možno posúdiť v nadväznosti na to, čo bolo upravené vo vzťahu k trvalému užívaniu nehnuteľného majetku. Odvolací súd v tejto súvislosti dal do pozornosti to, že v zmysle ustanovenia § 876 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného do 31.12.1993, vzťahu trvalého užívania podľa § 70 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník, sa posudzujú podľa doterajších predpisov až do doby vydania osobitného zákona. Podľa § 876 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného do 31.12.1993 hospodárske zmluvy o dočasnom užívaní majetku za odplatu podľa § 348 Hospodárskeho zákonníka sa menia od účinnosti tohto zákona na nájomné zmluvy. Ak je užívanie majetku podľa § 348 Hospodárskeho zákonníka dojednané bezodplatne, mení sa odo dňa účinnosti tohto zákona na zmluvu o výpožičke.

10.4 Zdá sa, že právny režim trvalého užívania bol v minulosti (pred rokom 1990) aplikovaný aj na nehnuteľnosti, o ktorých sa jedná v predmetnej veci. V nadväznosti na to je potrebné pre rozhodnutie o podanej žalobe dať odpovede na otázky, ktoré súvisia so zánikom trvalého užívania nehnuteľností v zmysle ustanovenia § 18 ods. 3 zákona č. 278/1993 Z.z., alternatívne, ktorú z právnych noriem naznačených v uznesení je potrebné aplikovať aj v závislosti od posúdenia charakteru nehnuteľností, ktoré boli predmetom trvalého užívania. Na túto otázku nebolo dané v rozhodnutí súdu prvej inštancie žiadne stanovisko. Žiada sa však na ňu jednoznačná odpoveď pri uplatnenej obrane žalovaného, ale i v súvislosti s prostriedkami procesného útoku žalobcu aj v nadväznosti na tie zhromaždené listiny, ktoré sa týkajú hospodárskych zmlúv a v neposlednom rade i už uzatváraných nájomných zmlúv, ktoré zdá sa pri rešpektovanom režime nájmu vzniknutého zo zákona bol akceptovaný stranami tohto konania v minulosti (keď uzatvárali nájomné zmluvy, ktoré sú obsahom spisu).

11. Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie žalobca, zastúpený právnym zástupcom, zotrval na podanej žalobe, špecifikoval v kontexte s rozhodnutím odvolacieho súdu obdobie, za ktoré žiada vydať bezdôvodné obohatenie tak, že ide o obdobie od 20. marca 2018 do 20. marca 2020. Bol názoru, že žaloba je dôvodná čo do merita veci, čo preukazuje aj rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 12C/13/2022, kde súd v totožnej veci, len za iné žalované obdobie, žalobe vyhovel v určitej časti, v určitej časti priznal aj trovy žalobcovi voči žalovanému. Žalobca preukázal všetky obligatórne predpoklady podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, aby súd vyhovel tejto žalobe, že vznikol nárok na bezdôvodné obohatenie. Tento nárok exaktne kvantifikovali, a to znaleckým posudkom, ktorý je súčasťou spisu.

11.1 Žalovaný, zastúpený právnym zástupcom, predložil geometrické náčrty vyhotovené Ing. Jozefom Rajtárom. Uviedol, že list vyfarbený žltou farbou predstavuje všetky pozemky, ktoré sú predmetom tohto konania, list, kde sú vyznačené pozemky modrou farbou sú tie, ktoré žalovaný skutočne užíva a ktoré má aj záujem odkúpiť od žalovaného a na poslednom liste sú pozemky, ktoré by ostali po odkúpení TANAPu. Po vykonaní obhliadky v rámci konania vedenom pod sp. zn. 12C/13/2022 zaslali TANAPu aj právneho zástupcovi návrh na uzavretie súdneho zmierného a vyporiadanie vlastníckych vzťahov, naposledy 19.2.2025, do termínu pojednávania žiadnu odpoveď neobdržali (právny zástupca žalobcu uviedol, že nemá mandát na uzavretie zmierného).

11.2 Právny zástupca žalovaného v záverečnej reči poukázal na odôvodnenie ich odvolania a na skutočnosť, že v rozhodnom čase stavby hotela Hutník, majiteľ pozemku t.z. Československý štát poskytol súhlas na výstavbu hotela partnerskej socialistickej organizácii, ktorou bol ROH. Konkrétne ide o zmluvu zo dňa 27.7.1978 o takzvanom dočasnom užívaní pozemkov pre účely stavby. V tom čase sa predpokladalo, že po ukončení stavby vznikne režim trvalého užívania pozemkov podľa vtedajších právnych predpisov, konkrétne § 70 Hospodárskeho zákonníka a § 9 ods. 1 vyhlášky 104/1966. Na základe nie je možné konštatovať, žeby v danom prípade išlo o čiernu stavbu a o neoprávnenú stavbu, nakoľko stavba hotela bola riadne stavebne povolená a kolaudovaná a súčasne bol na jej realizáciu udelený súhlas majiteľa pozemku, ktorý musel vedieť, že dôjde k trvalému obmedzeniu užívacieho práva jeho zastavaním. Preto mal zato, že judikatúra o vydaní bezdôvodného obohatenia za zastavanie pozemku stavbou bez súhlasu jeho vlastníka, nie je na daný prípad aplikovateľná.

11.3 Právny zástupca žalovaného uviedol, že súd by mal zväžiť aj tú okolnosť, že žalovaný sa v tomto konaní trikrát pokúsil o uzavretie mimosúdneho zmierného odkúpením užívanej časti pozemku, konkrétne výzvou zo dňa 31.7.2024, 4.11.2024 a 19.2.2025, pričom ani na jednu z týchto výziev nedostal zo strany žalobcu žiadnu odpoveď. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca účelovo využíva súčasný právny stav a jeho skutočným cieľom nie je jednorazovo vyporiadať vzťah medzi majiteľom pozemku a majiteľom stavby, ale jeho účelom je opakovane viesť súdne konania o vydanie bezdôvodného obohatenia, dokonca za podstatne väčšiu výmeru než je užívaná, aby tak získal pravidelný majetkový prospech, bez akéhokoľvek časového ohraničenia. Dôkazom toho je už tretia žaloba podaná na tunajšom súde. Mal zato, že takto uplatňovaný nárok je šikanóznym výkonom práva podľa § 3 Občianskeho zákonníka. A ako taký by nemal požívať súdnu ochranu.

11.4 S poukazom na dokazovanie vykonané v konaní tunajšieho súdu 12C/13/2022 mal právny zástupca žalovaného zato, že žalobca nepreukázal užívanie pozemkov žalovaným v rozsahu, v akom to v žalobe tvrdí. S poukazom na grafické znázornenie, ktoré žalovaný predložil, konštatoval právny zástupca, že predmetom tohto konania, je vydanie bezdôvodného obohatenia za pozemky v rozlohe 16544 m², pričom z týchto pozemkov žalovaný preukázateľne využíva len 7060 m² a neužíva pozemky vo výmere 9484 m². Ide o pozemky, ktoré predstavujú zalesnenú plochu pred hotelom a súčasné verejné komunikácie a podniky, ktoré sú určené pre kohokoľvek, v žiadnom prípade nie sú užívané ako súčasť hotela samotného. S ohľadom nato aj súd v konaní 12C/13/2022 priznal žalobcovi právo na náhradu len za časť pozemkov, ktoré tvoria predmet jeho žaloby. Napriek tomu mal zato, že z dôvodov uvedených v záverečnej reči nie je žaloba dôvodná ako celok a navrhol, aby ju súd v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanému právo na náhradu konania.

12. Z výsledkov vykonaného dokazovania, z vyjadrení strán sporu, z výpovede svedka F. D., z Rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 22.12.1994 číslo 36lo/187/1994 – 100, z Výpisu z registra záujmových združení Ministerstva vnútra SR, z Informatívneho výpisu z Listu vlastníctva č. XXX, katastrálne územie A. B., Informatívneho výpisu z Listu vlastníctva č. XXX, katastrálne územie A. B., z Výzvy k usporiadaniu pozemkov zo dňa 14.03.2014, z Výzvy k usporiadaniu pozemkov – vyjadrenie zo dňa 02.04.2014, z Usporiadania pozemkov v k.ú. A. B. – výzva 2 zo dňa 03.11.2014, z Usporiadania pozemkov v k.ú. A. B. – výzva 2 – odpoveď zo dňa 10.11.2014, z Usporiadania pozemkov v k.ú. A. B. – výzva na uzavretie nájomnej zmluvy zo dňa 24.08.2015, z Usporiadania pozemkov v k.ú. A. B. zo dňa 01.12.2015, z Usporiadania pozemkov v k.ú. A. B. – oznámenie, výzva zo dňa 10.06.2016, zo Znaleckého posudku č. 58/2016 zo dňa 07.06.2018, vyhotoveného Ing. Miroslavom Pomffym, znalcom, z Predžalobnej výzvy na usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov – ozdravovňa Metalurg zo dňa 03.08.2018, z Vyjadrenia k Predžalobnej výzve na usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov pozemkov hotela Metalurg zo dňa 08.08.2018, z Vyjadrenia ku predžalobnej výzve na usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov – odpoveď zo dňa 23.08.2018, z Usporiadania majetkovo – právnych vzťahov pozemky v k. ú. A. B., hotel Metalurg – oznámenie zo dňa 13.09.2018, zo Žiadosti o odkúpenie pozemkov v k.ú. A. B., z Poslednej predžalobnej výzvy na usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov – ozdravovňa Metalurg zo dňa 19.12.2018, z Poslednej predžalobnej výzvy na usporiadanie majetkovo – právnych vzťahov v k.ú. A. B., hotel Metalurg – oznámenie zo dňa 14.01.2019, zo Znaleckého posudku č. 60/2019 zo dňa 15.09.2019, vyhotoveného Ing. Radomírom Bičárom, znalcom, z Návrhu kúpnej zmluvy v k. ú. A. B. – oznámenie, zo Smernice Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky č. 10213/2019-250 k činnosti rezortnej majetkovej komisie a jej postupe pri nakladaní s majetkom štátu, z Vyjadrenia k návrhu na uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 09.01.2020, zo Stanoviska k vyjadreniu k návrhu na uzavretie kúpnej zmluvy zo dňa 22.01.2020 z Doplnenia č. 1 Znaleckého posudku č. 60/2019 zo dňa 26.01.2020, vyhotoveného Ing. Radomírom Bičárom, z Fotografií aktuálneho užívacieho stavu zo dňa

27.02.2020, zo Záznamu z miestnej obhliadky zo dňa 27.02.2020, zo Satelitnej snímky pozemku KNC, parc. č. 2756/19, k.ú. A. J., z nájomnej zmluvy uzatvorenej medzi ŠL TANAP a žalovaným, zastúpeným spoločnosťou SOREA spol. s r.o. Bratislava č. 30/020059 zo dňa 12.03.2002, z Dodatku č. 2 k zmluve č. 30/020059 zo dňa 12.03.2002, z nájomnej zmluvy č. 30/020023 zo dňa 12.11.2001, z kúpnej zmluvy - návrh zo dňa 25.10.1995, z nájomnej zmluvy č. 94/818/1/nájom zo dňa 22.05.1994, z dodatku č. 2 k zmluve č. 94/818/1/nájom zo dňa 22.05.1994, z nájomnej zmluvy zo dňa 10.12.1996, z dodatku č. 2 zo dňa 8.01.1996, z dodatku č. 2 zo dňa 23.06.2011 k Nájomnej zmluve č. 30/020059, z listu zo dňa 22.10.2008 - obnovenie nájomného vzťahu, ako aj z ďalších listinných dôkazov v spise mal súd preukázané, že žalobca bol na základe Rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky zo dňa 22.12.1994 číslo 36lo/187/1994 – 100 zriadený ako príspevková organizácia, ktorej účelom je spravovanie a obhospodarovanie lesného fondu, stavieb a zariadení slúžiacich lesnému hospodárstvu, ktoré sú vo vlastníctve štátu na území Tatranského národného parku, Pieninského národného parku a v ich ochrannom pásme. Žalovaný je záujmové združenie právnických osôb, ktoré je registrované v registri záujmových združení vedenom Ministerstvom vnútra SR. Slovenská republika je výlučným vlastníkom nehnuteľností (v čase podania žaloby v správe ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA) evidovaných na Liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie A. B., obec C. A., D. E., a to pozemok, parcela registra „C“ KN č. 317/2, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 182 m², pozemok, parcela registra „C“ KN č. XXX/X, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 6077 m², pozemok, parcela registra „C“ KN č. 319, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 2162 m², pozemok, parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 8123 m², pozemok, parcela registra „C“ KN č. XXXX/XX, druh: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 3 m². Na pozemku - parcele registra „C“ KN č. 319 je postavená stavba so súpisným číslom XXXXX, popis stavby: ozdravovňa Metalurg, evidovaná na liste vlastníctva č. XXX, katastrálne územie A. B., ktorej vlastníkom je žalovaný. Na pozemku – parcely registra C KN č. 317/2 je postavená ďalšia stavba bez súpisného čísla. Tieto skutočnosti medzi stranami neboli sporné.

13. Aktívna legitimácia súčasného žalobcu je nepochybná, nakoľko pôvodný žalobca Slovenská republika, ŠTÁTNE LESY TATRANSKÉHO NÁRODNÉHO PARKU TATRANSKÁ LOMNICA zanikol zlúčením, pričom pozemky vo vlastníctve štátu a iný nehnuteľný majetok vo vlastníctve štátu v Tatranskom národnom parku a jeho ochrannom pásme prešli od 01.04.2022 do správy príspevkovej organizácie Správa Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici, ktorá je v časti pôsobnosti územia pôvodného žalobcu právnym nástupcom pôvodného žalobcu. Na Správu Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici prešli aj všetky práva a povinnosti súvisiace so správou tohto majetku a plnením úloh podľa zákona.

14. Na tunajšom súde prebieha konanie medzi tými istými sporovými stranami a s tým istým predmetom konania (vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania pozemkov vo vlastníctve žalobcu žalovaným bez právneho dôvodu), len za iné obdobie. V prebiehajúcom súdnom konaní je obdobím, za ktoré žalobca žiada vydať bezdôvodné obohatenie od 20. marca 2018 do 20. marca 2020 a v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/13/2022 je to dvojročné obdobie od 21.3.2020.

15. V konaní vedenom pod sp. zn. 12C/13/2022 súd rozhodol rozsudkom zo dňa 24.4.2025 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 78.424,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 11.5.2022 do zaplatenia, zastavil konanie v časti uplatneného nároku od 18.3.2020 do 20.3.2020, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20 %. V tomto konaní súd vykonal aj obhliadku na mieste samom, ktorá z dôvodu hospodárnosti nebola v prebiehajúcom konaní opakovaná, ale súd sa s ňou oboznámil. Pri vyčíslení výšky bezdôvodného obohatenia vychádzal súd tak v konaní 12C/13/2020, ako aj v prebiehajúcom konaní z grafických náčrtov spracovaných geodetom F. G., ktoré predložil samotný žalovaný – geometrické zameranie pozemkov, ktoré vyobrazujú jednotlivé parcely podľa stavu ich užívania žalovaným bez právneho dôvodu, podporené ohliadkou. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 289/2017 z 21. novembra 2017: "Súd má poznať svoju vlastnú judikatúru, t.j. aj rozhodnutia iných sudcov (resp. senátu) toho istého súdu a túto judikatúru musí zohľadniť bez ohľadu na to, či na ňu samotné strany sporu poukazujú.". Súd aj v danej veci zohľadnil rozhodnutie tunajšieho súdu v prakticky totožnej veci, aj keď je pravdou, že toto rozhodnutie doposiaľ právoplatné nie je. Súd samozrejme vychádzal aj z dokazovania vykonaného v prebiehajúcom konaní.

16. Pokiaľ ide o samotný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd má za to, že tento čo do základu je daný. Vyššie súd poukazuje na dôkazy nachádzajúce sa v spise, z ktorých zistil, že medzi stranami sporu prebiehali mnoho rokov trvajúce rokovania, ktoré ale nevedli k uzatvoreniu ani kúpnej, ani nájomnej zmluvy. Z predložených listinných dôkazov stranami je nepochybné, že žalobca minimálne v roku 1979, kedy bola uzavretá hospodárska zmluva, na ktorú bolo v konaní poukazované, bol a aj v súčasnosti je vlastníkom sporných nehnuteľností. Uvedené nehnuteľnosti boli postupne v správe rôznych štátnych organizácií a od roku 2022 sú tieto nehnuteľnosti v správe Správy Tatranského národného parku so sídlom v Tatranskej Lomnici. Žalovaný napriek predloženým listinným dôkazom, a to hospodárskej zmluvy, stavebného a kolaudačného rozhodnutia, nepreukázal právny titul na užívanie sporných nehnuteľností v období rokov 2018 – 2020, teda titul nájomného vzťahu, výpožičky a pod.. Z uvedeného dôvodu teda minimálne odo dňa uplatneného nároku žalobcu, teda 20.3.2018 žalovaný užíva nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu bez právneho titulu, teda neoprávnene. Krajský súd v Prešove v zrušujúcom uznesení zo dňa 14.9.2022 sp. zn. 14Co/4/2022-408 v prebiehajúcom súdnom konaní vyslovil právny názor, že právny vzťah z hospodárskej zmluvy zo dňa 10.7.2019 o odovzdaní národného majetku do trvalého bezplatného užívania Slovenskej odborovej rade ROH parcely č. 2756/2, s prihladnutím na ust. § 876 Občianskeho zákonníka sa od účinnosti uvedeného ustanovenia mení na zmluvu o výpožičke, prípadne je potrebné dať výklad pôvodného právneho režimu trvalého užívania z minulosti k ustanoveniu § 18 ods. 3 zákona č. 278/1993 Z. z.. Žalovaný k tomuto výkladu nezaujal stanovisko a nenavrhol vykonať dokazovanie v naznačenom smere. K danému výkladu súdu druhej inštancie je potrebné uviesť, že podľa § 659 Občianskeho zákonníka zmluvou o výpožičke vznikne vypožičiatelovi právo vec po dohodnutú dobu bezplatne užívať. Podstatnými náležitosťami zmluvy o výpožičke sú

- prenechanie veci požičiatelom vypožičiatelovi na užívanie
- povinnosť vypožičiateľa vrátiť individuálne určenú vec
- bezplatnosť
- dočasnosť zmluvy

Ak nebola určená ani doba, ani účel užívania, nevzniká skutočná zmluva, ale nezáväzná výprosa (prekárrium) a požičiatel môže požiadať vrátenie požičanej veci, kedykoľvek si to zažiada (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22Cdo/421/2001.

17. Ak by súd mal vychádzať z tvrdenia žalovaného o uzavretí hospodárskej zmluvy a o trvalom bezodplatnom užívaní pozemkov, ust. § 876 Občianskeho zákonníka účinné od 1.1.1992 upravovalo právny režim zmlúv uzatvorených podľa § 70 Hospodárskeho zákonníka tak, že tieto sa posudzujú podľa doterajších predpisov a do doby vydania osobitného zákona.

18. V tomto konkrétnom prípade boli pozemky vždy vo vlastníctve štátu bez ohľadu na to, ktorá organizácia mala k týmto pozemkom právo hospodárenia. Dňom 1.1.1994 ustanovenie § 876 ods. 1 Občianskeho zákonníka stratilo účinnosť a právny režim k nehnuteľnostiam vo vlastníctve štátu bol s konečnou platnosťou upravený zákonom č. 278/1993 Z. z., účinným od 1.1.1994. V zmysle príslušných ustanovení daného zákona sa právny vzťah trvalého užívania zmenil na nájom, pričom žalovaný mal možnosť vysporiadať právne vzťahy k pozemkom v zákonom stanovenej lehote šiestich mesiacov ako prednostný kupujúci pri možnosti započítania vlastných investícií do nehnuteľností. Žalovaný nevyužil možnosť odkúpenia užívaných pozemkov. U stavieb a nimi zastavaných a príľahlých pozemkov a na nezastavané pozemky sa vzťahovalo obmedzenie lehoty nájmu podľa § 13 ods. 1 zákona na 5 rokov. Po uplynutí doby 5 rokov Správca mohol majetok štátu prenechať do opakovaného nájmu alebo výpožičky len na dobu určitú, najviac na 5 rokov. Teda aj pri preukázaní uzavretia platnej hospodárskej zmluvy podľa § 70 Hospodárskeho zákonníka medzi štátom a žalovaným, týkajúcej sa sporných pozemkov, od roku 1994 by došlo k pretransformovaniu vzťahu na nájom na dobu určitú stanovenú zákonom a po jej uplynutí tento nájomný vzťah skončil.

19. Nie je pochyb, že právnym predchodcom žalovaného bol postupne vybudovaný komplex budov s príslušenstvom, asfaltovanými cestami, chodníkmi, parkoviskami, ktorý vychádzajúc z kolaudačného rozhodnutia mal pôvodne slúžiť na športovo telovýchovné využitie členov ROH – bývalej spoločenskej organizácie pracujúcich. K časti pozemkov pod nehnuteľnosťami a príľahlých pozemkov boli vysporiadané majetkovo právne vzťahy uzavretím kúpnych zmlúv a k časti pozemkov od roku 2014 prebiehali rokovania medzi sporovými stranami o vysporiadaní majetkovo právnych vzťahov a konania pred správnymi orgánmi o vyňatí pozemkov z lesného pôdneho fondu. V minulosti mal žalovaný záujem o odkúpenie pozemkov pod nehnuteľnosťami a pozemkov príľahlých, v rozsahu, ako to vyplýva

z geometrického zamerania pozemkov – celý predmet konania, vo výmere 16544 m² za kúpnu cenu 1.030 000,- €. K uzatvoreniu zmluvy však nedošlo z dôvodu navýšenia kúpnej ceny predávajúcim na základe nového znaleckého posudku č. 60/2019 zo dňa 15.9.2019, vypracovaného Ing. Radomírom Bičárom a jeho doplnenia č. 1 vo veci stanovenia všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov, kde bola stanovená všeobecná hodnota nájmu po zaokrúhlení na sumu 65.100,- € (pred zaokrúhlením 65.053,01 €). U pozemkov parc. č. KNC 319,317/2,2756/17 znalec stanovil jednotkovú hodnotu nájmu na 6,596 €/rok a u parciel KNC 317/7 a 2756/19 na jednotkovú hodnotu 3,491€/rok. Od tejto doby napriek deklarovanému záujmu žalovaného z rôznych dôvodov nedošlo ani k uzavretiu nájomnej, ani kúpnej zmluvy. Žalovaný stratil záujem o odkúpenie pozemkov tvoriacich celý komplex areálu o rozlohe 16544 m² a vyčleňoval na odkúpenie iba časti pozemkov, ktoré podľa jeho vyhodnotenia slúžia iba jemu k užívaniu vybudovaného športovo-relaxačného komplexu. Rozsah takého vyčlenenia pozemkov žalobca neakceptoval. Vzhľadom k spornosti skutkových tvrdení strán o rozsahu užívania sporných parciel, súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/13/2022 vykonal ohliadku na mieste samom, ako je už vyššie uvedené, a z ktorej bolo možné ustáliť faktické užívanie pozemkov žalovaným s ohľadom na ich aktuálny stav a účelové využívanie. Ohliadkou bolo zistené, že na časti sporných nehnuteľností žalovaný zriadil parkoviská, prístupovú asfaltovú cestu, golfové ihrisko pred objektom označeným ako hotel Hutník. Na časti sporných nehnuteľností sú zriadené stavby – časť komplexu označená ako hotel Atlas a iné.. Časť nehnuteľnosti tvoria objekty, ktoré žalovaný prestal užívať, ako tenisový kurt, miesto na grilovanie(tieto sú značne zanedbané), prístupový asfaltový chodník k jednej zo zotavovní, alebo sa jedná o plochy, ktoré sa nachádzajú vo vnútroareály komplexu budov a ciest, avšak fakticky neboli vôbec užívané (lesný porast). Alebo plochy sú zatravnené a udržiavané, no neslúžia žiadnemu využitiu žalovaným.

20. V prejednávanom prípade stavby vo vlastníctve žalovaného boli zriadené na základe stavebného povolenia. Nie je preto možné ich považovať za stavby nepovolené. Pretože vlastník stavby nevyporiadal vlastnícke vzťahy k pozemkom pod stavbou súp. č. 13046 a k príľahlým pozemkom, stavbu je možné definovať ako neoprávnenú a vysporiadanie vzájomných práv a povinností spadá pod ust. § 135c) Občianskeho zákonníka. Dané právo sa nepremlčuje. Do doby vyporiadania vzájomných práv a povinností podľa § 135c) Občianskeho zákonníka súdom, žalobca má právo na určitú finančnú náhradu spojenú s nemožnosťou užívať nehnuteľností, ktorú je možné kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného, ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol (Rozsudok NS ČR sp. zn. 33Odo 882/2006 z 24.6.2008). V súdnej praxi sa uplatnil názor o konkurencii dvoch rovnocenných vlastníckych práv v prípade, ak niekto staval na základe časovo neobmedzeného práva k cudziemu pozemku, ktoré v dôsledku zmeny právnej úpravy zaniklo. V týchto prípadoch zostanú práva k stavbe a pozemku rozdielne, vzájomný vzťah vlastníkov je nutné riešiť podľa ustanovenia o bezdôvodnom obohatení (napr. Rozsudok NS ČR sp. zn. 32Odo 823/2003, Rozsudok Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 3Cdo 45/92, Nález Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 94/2011-44). Žalovaný ako vlastník stavby je obohatený o čiastku, ktorú by žalobca ako vlastník pozemku dosiahol za prenájom pozemku zastavaného stavbou.

21. Súd v oboch totožných konaniach (až na obdobie, za ktoré je bezdôvodné obohatenie vyžadované), pri posúdení žalobného nároku vychádzal z grafických náčrtov spracovaných geodetom Ing. Rajtárom (č. l. 486 – 488 spisu), ktoré predložil samotný žalovaný – geometrické zameranie pozemkov, ktoré vyobrazujú jednotlivé parcely podľa stavu ich užívania žalovaným bez právneho dôvodu, zisteného ohliadkou v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/13/2020. Rozsah fakticky užívaných parciel žalovaným nezodpovedá pôvodnému návrhu žalovaného na odkúpenie nehnuteľností v celkovej výmere 16544 m², ani výmere deklarovanej v podaní žalovaného zo dňa 5.12.2024, či 19.2.2025. Bezdôvodnému obohateniu zodpovedá iba rozsah fakticky užívaných nehnuteľností podľa grafického náčrtu. Takto žalovaný užíva z parcely 2756/19 plochu 921 m² a 1448 m², parcelu 317/7 o výmere 2330 m², 317/2 o výmere 182 m² a parcelu 319 o výmere 2162 m² a 17 m². Celkom užívaná plocha predstavuje 7060 m².

22. Žalovaný užíval predmetné pozemky v spornom období bez právneho titulu, čo znamená, že majetkovým vyjadrením jeho prospechu by mala byť peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a čase za užívanie (nájom) obdobnej veci, ktorú by užívateľ (nájomca) bol povinný plniť podľa platnej nájomnej zmluvy. Vlastnícke právo je najvýznamnejším vecným právom, definíciu ktorého obsahuje priamo Občiansky zákonník v ust. § 123. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať

jeho plody a úžitky a nakladať s ním. Oprávnenie s vecou nakladať je veľmi široké. Predstavuje základ pre realizáciu hospodárskych hodnôt iným spôsobom než užívaním a spotrebou. Oprávnenie s vecou nakladať sa naplňa právnymi úkonmi, najmä zmluvami alebo jednostrannými právnymi úkonmi, napr. závetom. Vlastník teda môže za odplatu prenechať vec do užívania inému.

23. Ak niekto užíva cudziu vec bez toho, aby mal k tomu zákonný dôvod, vzniká na jeho strane bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah toho, kto sa na úkor iného obohatil a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Bezdôvodné obohatenie vzniká nielen vtedy, ak sa doterajší majetok obohateného rozmnoží o nové majetkové hodnoty, ale aj vtedy, ak sa jeho doterajší majetok nezmenšil, hoci by k tomu inak došlo pri riadnom chode udalostí. Za takýto riadny chod udalostí je potrebné považovať aj užívanie nehnuteľnosti za odplatu na základe riadne uzatvorenej zmluvy. Ak k uzatvoreniu zmluvy nedošlo, je namieste vyžadovať od subjektu užívajúceho nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške zodpovedajúcej cene obvyklého nájomného. Možnosť vydania bezdôvodného obohatenia nie je viazaná iba na osoby pôvodných vlastníkov, ale vzťahuje sa i na ich právnych nástupcov a trvá až do momentu kedy dôjde k odstráneniu stavu bezprávneho užívania nehnuteľnosti.

24. Pri stanovení výšky bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z vyčíslenej všeobecnej hodnoty nájmu pozemkov za m²/rok v zmysle doplnenia č. 1 ZP č. 60/2019, kde znalec stanovil hodnotu nájmu vo výške 6,596 €/m²/rok pri pozemkoch parc. č. 319, 317/2, 2756/17 a hodnotu nájmu 3,491 €/m² pri pozemkoch 2756/19 a 317/7

U parcely 319 predstavuje výška bezdôvodného obohatenia hodnotu $6,596 \text{ €} \times (2162\text{m}^2 + 17 \text{ m}^2) \times 2\text{roky} = 28.745,40 \text{ €}$

U parcely 317/2 predstavuje výška bezdôvodného obohatenia hodnotu $6,596 \text{ €} \times 182 \text{ m}^2 \times 2\text{roky} = 2.400,90 \text{ €}$

U parcely 317/7 predstavuje výška bezdôvodného obohatenia hodnotu $3,491 \times 2330 \text{ m}^2 \times 2\text{roky} = 16.268 \text{ €}$

U parcely 2756 predstavuje výška bezdôvodného obohatenia hodnotu $3,491 \times (921 + 1448) = 16.540 \text{ €}$. Celková výška nájmu za obdobie dvoch rokov pri celkovej rozlohe užívania 7060 m² predstavuje takto sumu 63.954,30 €, čo zodpovedá výške bezdôvodného obohatenia za uplatnené obdobie.

25. Žalobca sa od roku 2014 domáhal majetkoprávneho vyporiadania k pozemkom pod stavbou a pozemkom príslušným v rozsahu pôvodne vybudovaného areálu. Žalovaný od roku 2019 nepristúpil k uzatvoreniu kúpnej zmluvy bez vážnych dôvodov. V nasledujúcom období neustále menil rozsah predmetu kúpy, resp. nájmu podľa vlastnej úvahy, ktorý nezodpovedal stavu pri vstupe do užívania v minulosti a nezohľadňoval ani možnosť reálneho obhospodarovania ostatných pozemkov. Žalobca ako spravujúca organizácia majetku štátu s poukazom na ním uvedené právne normy je obmedzený v jednaniach o výške kúpnej ceny, kedy výška kúpnej ceny nie je závislá iba od dohody strán. Do prevodu vlastníctva nehnuteľností na žalobcu tomuto nič nebráni domáhať sa svojho práva na finančnú náhradu za užívanie pozemkov, čo realizoval žalobou. Nie je to konanie v rozpore s dobrými mravmi zo strany žalobcu, práve naopak, ten naopak celé roky nemôže profitovať žiadnym spôsobom so svojho vlastníckeho práva, nemôže so svojím vlastníctvom nijako nakladať, ani mať z neho úžitky, pretože bez právneho dôvodu ho užíva žalovaný, a to bez akejkoľvek finančnej náhrady.

26. Súd neprihliadol k procesnej obrane žalovaného spočívajúcej v tvrdení o možnosti bezplatného užívania pozemkov žalovaným vzhľadom k vydaným stavebným a kolaudačným rozhodnutiam a faktického vlastníctva pozemkov a stavieb v minulosti štátom. Súd nespochybňuje správnosť administratívnych rozhodnutí, ktoré boli vydané, nadobudli právoplatnosť, čo však neznamená, že vydanými správnymi rozhodnutiami bol vytvorený medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby legálny právny vzťah, ktorý by pretrvával aj v čase rozhodovania súdom.

27. Podľa čl. 20 Ústavy SR č.460/1992 Zb. každý má právo vlastníť majetok. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa § 124 Občianskeho zákonníka všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 132 Občianskeho zákonníka vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom

28. Vlastníctvo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam, za užívanie ktorých od žalovaného žiada vydať bezdôvodné obohatenie, nepochybne vyplýva z predloženého listu vlastníctva a ani žalovaným spochybňované nie je. Žalovaný užíva nehnuteľnosti v uvedenom rozsahu vo vlastníctve žalobcu, a to bezodplatne, teda bez akejkoľvek finančnej náhrady a bez právneho dôvodu. Zo strany žalovaného dochádza k bezdôvodnému obohateniu, ktoré je potrebné vydať. Podľa názoru súdu znalecký posudok č. 60/2019 v znení jeho doplnenia č. 1 zohľadňuje faktory majúce vplyv na určenie všeobecnej hodnoty predmetných nehnuteľností, vrátane nájomného a reflektuje na aktuálny trh s nehnuteľnosťami v danom mieste a čase, z neho vychádzal aj súd pri rozhodovaní totožnej veci v konaní 12C/13/2022.

29. Medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiaden právny vzťah, ktorý by zakladal žalovanému užívacie právo k uvedeným nehnuteľnostiam, ktoré sa nachádzajú pod a v bezprostrednej blízkosti zotavovne Metalurg, a ktoré žalovaný v súvislosti s prevádzkovaním zotavovne Metalurg bez akéhokoľvek právneho titulu užíva a má výrazný prospech z poskytovania služieb ubytovania a príslušných služieb. Rozsah užívania bol preukázaný aj výpoveďou svedka. Žalovaný, ktorý užíva nehnuteľnosti bez akéhokoľvek právneho titulu, profituje na ich bezodplatnom a bezdôvodnom užívaní v oveľa vyššom rozsahu, ako je predmetom tohto konania, ako uvádzal aj žalobca, čo je zrejme už len z toho, že predmetom tohto konania je len vydanie bezdôvodného obohatenia za posledné 2 roky pred podaním žaloby. Z preloženej komunikácie medzi žalobcom a žalovaným vyplýva, že si je plne vedomý, že nezákonne nehnuteľnosti v celom rozsahu dlhodobo užíva, z čoho má nepochybne majetkový prospech vo forme bezdôvodného obohatenia. Rovnako aj v písomnom vyjadrení, doručenom súdu jasne uviedol, že nikdy nespochybňoval skutočný nárok žalobcu na bezdôvodné obohatenie a nájomné z titulu pozemkov zastavaných stavbou zotavovne Metalurg, spochybňuje však výšku sumy bezdôvodného obohatenia z dôvodov, ktoré špecifikoval. Aj keď na pojednávaní zmenil rétoriku, súd zhodne so žalobcom má za to, že historické okolnosti, ktoré žalovaný uvádzal, nemôžu mať žiaden vplyv na toto konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, nič nemenia na tom, že na cudzom pozemku sa nachádza stavebník, ktorý nie je vlastníkom nehnuteľnosti. Neexistuje žiadna zmluva medzi žalobcom a žalovaným, ktorá by žalovaného oprávňovala k bezplatnému užívaniu predmetných nehnuteľností, čo v konečnom dôsledku ani nie je možné, keďže vlastníkom v danom prípade je štát. A toto sú rozhodujúce skutočnosti, ktoré zakladajú nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Opak v konaní preukázaný nebol.

30. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení neskorších zmien a doplnkov prevod nehnuteľného majetku štátu musí byť vždy odplatný, a to najmenej za primeranú cenu alebo za primeranú cenu zníženú podľa § 8a ods. 8, 9 alebo ods. 11, okrem prevodu nehnuteľného majetku štátu do vlastníctva

- a) obce alebo vyššieho územného celku podľa § 8a ods. 10 a § 8e písm. d),
- b) cudzieho štátu podľa § 8e písm. e),
- c) registrovaného sociálneho podniku podľa § 8e písm. f).

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu Správca môže dočasne prebytočný majetok štátu prenechať do nájmu nájomcovi nájomnou zmluvou²⁰) len za nájomné platené v peňažných prostriedkoch. Správca je povinný ponúknuť dočasne prebytočný nehnuteľný majetok štátu v registri a dohodnúť také nájomné, za aké sa v tom čase a na tom mieste obvykle prenechávajú do nájmu na dohodnutý účel také alebo porovnateľné nehnuteľnosti (ďalej len "trhové nájomné"). Ponuka musí obsahovať najmä identifikáciu dočasne prebytočného nehnuteľného majetku štátu, lehotu na doručovanie cenových ponúk a požadované trhové nájomné. Ak cenová ponuka žiadneho záujemcu nedosiahne trhové nájomné, je správca povinný od ponuky odstúpiť. Správca je povinný akceptovať len cenové ponuky vyjadrené pevnou sumou. Správca je povinný vyhodnotiť cenové ponuky záujemcov v komisii, ktorej členov vymenúva a odvoláva štatutárny orgán správcu alebo ním poverená osoba. Správca môže uzatvoriť nájomnú zmluvu len s tým záujemcom, ktorý ponúkne najvyššie trhové nájomné. Za rovnakých podmienok možno prenajať aj prebytočný nehnuteľný majetok štátu, ak správca začal vykonávať všetky úkony na prevod majetku štátu, a to až do dňa prevodu.

Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu v znení platnom od 1.1.1994 správca môže majetok štátu prenechať do nájmu alebo výpožičky len na dobu určitú, najviac na 5 rokov. Nájomná zmluva a zmluva o výpožičke musia mať písomnú formu a možno ich uzavrieť opakovane. Obmedzenie celkovej lehoty nájmu a výpožičky na 5 rokov platí aj pre opakovaný nájom a výpožičku.

Podľa § 13 ods. 2 zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu Nájomná zmluva musí mať písomnú formu a musí obsahovať najmä určenie predmetu a účelu nájmu, dohodnuté nájomné, vyčíslenie predpokladaných prevádzkových nákladov spojených s užívaním, výpovednú lehotu a ďalšie náležitosti určené osobitným predpisom. 20) Ak sa prenajíma len časť nehnuteľnosti, správca ju nemôže prenajať na také účely, ktoré by boli v rozpore s účelom užívania ostatnej časti nehnuteľnosti správcom alebo by mohli narušiť tento účel. Ak sa prenajíma celá stavba, správca je povinný prenajať aj príslušnú plochu, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok s touto stavbou. Nájom nehnuteľného majetku štátu sa skončí uplynutím doby, na ktorú sa dohodol; ustanovenie osobitného predpisu o obnove nájomnej zmluvy 20aa) sa nepoužije.

31. Pre účely zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie sa vyžaduje naplnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou je, aby zväčšenie majetkovej sféry obohacujúcej sa osoby (žalovaného) bolo bez akéhokoľvek právneho dôvodu, čo je naplnené absenciou právneho úkonu, ktorý by oprávňoval žalovaného na užívanie nehnuteľností. Žalovaný navyše užíva nehnuteľnosti bez akejkoľvek odplaty a má z ich užívania výrazný prospech. Druhým zásadným predpokladom je, že žalovaný sa na úkor žalobcu obohacuje. Uvedené vyplýva z evidencie vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností, kde žalobca je správcom (vlastníkom je Slovenská republika) nehnuteľností a žalovaný je vlastníkom ozdravovne Metalurg (stavby), postavenej na pozemkoch žalobcu. Už len z uvedenej evidencie, pri absencii akéhokoľvek právneho vzťahu medzi uvedenými subjektami vzniká obohacovanie na úkor žalobcu, keďže sa bezdôvodne a bezodplatne nehnuteľnosti užívajú. Žalovaný poskytuje ubytovacie služby v ozdravovni Metalurg, čím nadobúda značný prospech, o čom svedčia aj fotografie z aktuálneho užívacieho stavu nehnuteľností nachádzajúcich sa pod ozdravovňou Metalurg a v jej bezprostrednom okolí, ktoré žalobca v konaní predložil.

32. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa článku 3 ods. 1 Civilného sporového poriadku každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Podľa článku 3 ods. 2 Civilného sporového poriadku výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa článku 5 Civilného sporového poriadku zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným prietahom v konaní.

33. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku. Žalobca si svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil odo dňa 20.3.2018 do 20.3.2020. Žalobca na vydanie bezdôvodného obohatenia vyzval žalovaného v podanej žalobe. Žaloba bola žalovanému doručená dňa 6.5.2020. S odkazom na § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Povinnosťou žalovaného preto bolo dlh uhradiť najneskôr 7.5.2020. Dňom nasledujúcim sa dostal do omeškania. V prevyšujúcej časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol, rovnako ako aj nad rámec priznanej výšky bezdôvodného obohatenia.

34. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z omeškania v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku, a to odo dňa nasledujúceho po

35. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 155 ods.2 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na pomer úspechu strán sporu v konaní (žalobca 49 %, žalovaný 51%) ani jednej strane nepriznal nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Ľ Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Ľ Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ľ Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ľ Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ľ Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ľ Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ľ Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ľ Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ľ Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).